

[Socialministeren]

af hensyn til socialforskningsinstituttet. Jeg mener, at folketinget også har en forpligtelse til at sørge for, at der bliver skabt ro omkring socialforskningsinstituttet, så man kan arbejde bedst muligt. Det må alle være interesseret i. En forsinkelse af det, vi diskuterer her, vil først og fremmest skade medarbejderne på socialforskningsinstituttet.

Det er klart, at man ikke kan undgå her i dag og også i den almindelige offentlige debat beskyldninger for, at regeringen vil sætte sig på forskningen.

Jeg må her sige meget klart, at regeringen ønsker naturligvis at fastholde den frie og uafhængige forskning, og det er min absolutte opfattelse, at den bestyrelsesmodel, som her er lagt frem, fremmer muligheden for den frie forskning. Det giver ikke socialministeriet større muligheder for indflydelse, som nogle antyder. Det stimulerer muligheden for den frie forskning, det retter op på de kompetenceproblemer, som ganske klart, uanset om man vil erkende det eller ej, findes i det nuværende socialforskningsinstitut.

Jeg skal ikke gå ind i debatten om de mange eksempler, som er nævnt fra socialforskningsinstituttet, for der knytter sig jo mange følelser til det, og de vurderes forskelligartet, alt efter hvorfra man ser det. Jeg vil kun sige én ting, nemlig at det er åbenbart for enhver, at der er alvorlige ledelses- og styringsproblemer i instituttet. Det er det, vi søger at rette op på.

Det kan der siges meget interessant om, og det har hr. Tinning og mange andre gjort. Jeg ved ikke, om man skal lykønske den tidligere direktør for socialforskningsinstituttet med, at han i den grad bliver taget til indtægt især af hr. Tinning og i virkeligheden også af fru Alice Faber. Det bliver hans egen vurdering.

Jeg skal heller ikke kommentere hans udfald mod forslaget i almindelighed, men gøre det på ét eneste punkt. Jeg finder den måde, han har angrebet medarbejderne i socialministeriet på, urimelig. Det er der intet belæg for. Jeg synes, det havde været klogt, hvis man havde holdt sig uden for debat om dette specielle tema. Så meget om den side af sagen.

Jeg er meget enig med hr. Bjørn Elmquist i, at det bedste nok er, at vi tager alt det her stille og roligt og prøver at nå frem til en løsning i en afslappet atmosfære. Det er der

faktisk efter førstebehandlingen i dag efter min klare overbevisning gode muligheder for at vi kan gøre. Jeg vil glæde mig til en diskussion med socialudvalget om, hvordan vi kan nå den brede politiske enighed, også om detaljerne.

Jeg forstår det sådan, at om hovedprincipperne er der bred politisk dækning, men der er en række spørgsmål omkring bestyrelses-sammensætning, kompetence osv., som vi naturligvis må debattere, så vi kan få forslaget tilbage i folketinget med en bred politisk enighed bag. Det vil ikke alene gavne den frie forskning. Det vil også gavne medarbejderne på socialforskningsinstituttet, og det vil gavne muligheden for at opnå de bedst mulige resultater af det arbejde, man udfører ikke alene på det socialpolitiske område, men også på alle de andre områder, som socialforskningsinstituttet beskæftiger sig med: arbejdsmarkedsproblemer, boligproblemer, uddannelsesproblemer, fritidsproblemer og mange andre.

Jeg synes, det er glædeligt – og jeg synes også, det skal siges i dag – at uanset megen kritik af, hvad der foregår, så står stadig væk tilbage, at der er udført meget godt arbejde. Nu drejer det sig om at nå frem til det ideelle resultat.

Alice Faber (SF):

Nej, hr. socialminister, vi er nogle stykker, der synes, det er meget vigtigt, at vi har noget kritisk forskning. Det kan godt være, det er den, man fra nogle sider har syntes har været så kritisk, at man har fundet, det var vigtigt at sætte en debat i gang om socialforskningsinstituttet og socialforskningsinstituttets metoder osv., der til sidst har fået socialministeren til at få et privat firma til at kigge på, om det nu var i orden ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt, den måde, ledelsen foregik på i socialforskningsinstituttet.

Socialministeren mener, at den ledelsesform, planredegørelsen gør rede for i forbindelse med sektorforskning, er i overensstemmelse med den model, som man har foreslået her. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får tid til at drøfte planredegørelsen meget grundigt, for socialforskningsinstituttet adskiller sig jo ikke i så stor udstrækning fra de andre sektorforskningsinstitutioner under ministerier og andre steder.